ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 15.09.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

369

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 3. októbra 1985 bol v Granade prijatý Dohovor o ochrane architektonického dedičstva Európy. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 1200 zo 14. decembra 2000 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 27. februára 2001. Ratifikačná listina bola uložená 7. marca 2001 u generálneho tajomníka Rady Európy. Dohovor nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 1. júla 2001 na základe článku 22 ods. 3.

DOHOVOR o ochrane architektonického dedičstva Európy

Členské štáty Rady Európy, signatári tohto dohovoru,

majúc na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu jej členov okrem iného v oblasti ochrany a realizácie ideálov a princípov, ktoré sú ich spoločným dedičstvom,

uznávajúc, že architektonické dedičstvo je nenahraditeľným zdrojom bohatstva a mnohorakosti európskeho kultúrneho dedičstva, neoceniteľným svedectvom našej minulosti a spoločným dedičstvom všetkých Európanov,

berúc do úvahy Európsky kultúrny dohovor, podpísaný v Paríži 19. decembra 1954, a najmä jeho článok 1,

berúc do úvahy Európsku chartu architektonického dedičstva, prijatú Výborom ministrov Rady Európy 26. septembra 1975, a rezolúciu (76) 28, prijatú 14. apríla 1976, týkajúcu sa prispôsobovania zákonov a nariadení požiadavkám ucelenej ochrany architektonického dedičstva,

berúc do úvahy odporúčanie 880 (1979) Parlamentného zhromaždenia Rady Európy, týkajúce sa ochrany európskeho architektonického dedičstva,

berúc do úvahy odporúčanie č. R (80) 16 Výboru ministrov členským štátom o špecializovanom vzdelávaní architektov, urbanistov, stavebných inžinierov a územných plánovačov a odporúčanie č. R (81) 13 Výboru ministrov, prijaté 1. júla 1981, o opatreniach na podporu ohrozených remesiel v procese rozvoja remeselnej činnosti,

pripomínajúc si dôležitosť odovzdania kultúrneho odkazu nasledujúcim generáciám, zlepšenia mestského i vidieckeho životného prostredia a z toho vyplývajúcej podpory ekonomického, sociálneho a kultúrneho vývoja štátov a regiónov,

uznávajúc dôležitosť dosiahnutia zhody v hlavnom smere pôsobenia všeobecnej politiky záchrany a rozširovania architektonického dedičstva,

dohodli sa takto:

Článok 1
Definícia architektonického dedičstva

Na účely tohto dohovoru výraz „architektonické dedičstvo“ zahŕňa tieto nehnuteľnosti:

1. pamiatky: všetky budovy a stavby pozoruhodného historického, archeologického, umeleckého, vedeckého, spoločenského alebo technického významu vrátane ich vybavenia a dekoratívnych prvkov, ktoré sú ich neoddeliteľnou súčasťou,
2. skupiny budov: homogénne skupiny mestských alebo vidieckych budov pozoruhodného historického, archeologického, umeleckého, vedeckého, spoločenského alebo technického významu, ktoré sú dostatočne prepojené, aby mohli vytvárať topograficky vymedzené celky,
3. sídla: kombinované diela človeka a prírody, čiastočne zastavané plochy, ktoré sú natoľko osobité a homogénne, že ich možno topograficky vymedziť, a ktoré majú pozoruhodný historický, archeologický, umelecký, vedecký, spoločenský alebo technický význam.

Článok 2
Identifikácia nehnuteľností určených na ochranu

Aby sa dali presne identifikovať pamiatky, skupiny budov a sídla určené na ochranu, každá strana sa zaväzuje vykonávať inventarizačné práce a v prípade ohrozenia týchto nehnuteľností čo najskôr pripraviť príslušnú dokumentáciu.

Postupy zákonnej ochrany

Článok 3

Každá strana sa zaväzuje

1. prijať zákonné opatrenia na ochranu architektonického dedičstva,
2. zabezpečiť ochranu pamiatok, skupín budov a sídel v súlade s týmito opatreniami a v rámci prostriedkov špecifických pre každý štát alebo región.

Článok 4

Každá strana sa zaväzuje

1. uplatňovať príslušné dozorné a autorizačné postupy podľa požiadaviek právnej ochrany týchto nehnuteľností,
2. zabrániť poškodeniu, schátraniu alebo zničeniu chránených objektov a na dosiahnutie tohto cieľa prijať, ak sa tak doteraz nestalo, právne predpisy, ktoré
   a) vyžadujú, aby sa plány na odstránenie alebo úpravu chránených pamiatok, pri ktorých sa už začal ochranársky postup, ako aj akékoľvek plány postihujúce ich okolie predložili príslušným orgánom,
   b) vyžadujú, aby sa príslušným orgánom predložil každý plán postihujúci skupinu budov, jej časť alebo sídlo, ak jeho obsahom je
   c) oprávňujú orgány verejnej správy vyžadovať od vlastníka chránenej nehnuteľnosti, aby vykonal potrebné práce, alebo zabezpečiť výkon týchto prác, ak ich vlastník nevykoná,
   d) umožňujú povinnú kúpu chránenej nehnuteľnosti.
   – odstránenie budov,
   – výstavba nových budov,
   – zásadné úpravy, ktoré ovplyvňujú charakter budov alebo sídla,
   c) oprávňujú orgány verejnej správy vyžadovať od vlastníka chránenej nehnuteľnosti, aby vykonal potrebné práce, alebo zabezpečiť výkon týchto prác, ak ich vlastník nevykoná,
   d) umožňujú povinnú kúpu chránenej nehnuteľnosti.

Článok 5

Každá zo strán sa zaväzuje, že zakáže premiestnenie celku alebo časti akejkoľvek chránenej pamiatky okrem prípadov, keď je z dôvodu materiálnej záchrany premiestnenie nevyhnutné. V takom prípade musí príslušný orgán vykonať všetky potrebné opatrenia spojené s rozobratím, prevozom a opätovným vystavaním pamiatky na vhodnom mieste.

Doplnkové opatrenia

Článok 6

Každá strana sa zaväzuje, že

1. orgány verejnej správy poskytnú finančnú podporu na údržbu a rekonštrukciu architektonického dedičstva na jej území podľa celoštátnej, regionálnej a miestnej príslušnosti a možností rozpočtov,
2. v prípade potreby uskutoční finančné opatrenia na záchranu tohto dedičstva,
3. bude podporovať súkromné iniciatívy na údržbu a rekonštrukciu architektonického dedičstva.

Článok 7

V okolí pamiatok, vnútri skupín budov a sídel sa každá zo strán zaväzuje prijať opatrenia na zlepšenie kvality životného prostredia.

Článok 8

S cieľom obmedziť nebezpečenstvo fyzického poškodenia architektonického dedičstva sa každá zo strán zaväzuje

1. podporovať vedecký výskum v oblasti identifikácie a analýz škodlivého pôsobenia znečisteného prostredia i definovania spôsobov a ciest redukcie alebo eliminácie tohto pôsobenia,
2. brať do úvahy špecifické aspekty záchrany architektonického dedičstva v spojitosti s politikou znižovania znečistenia.

Článok 9

Sankcie

Každá zo strán sa zaväzuje, že v rámci svojich právomocí zabezpečí, aby sa porušenia zákona na ochranu architektonického dedičstva stretli s primeraným ohlasom na príslušných orgánoch. Pre vinníka to za istých okolností môže znamenať povinnosť odstrániť novopostavenú budovu, ktorá nevyhovuje ochranárskym požiadavkám, alebo vrátiť chránenú nehnuteľnosť do pôvodného stavu.

Ochranárska politika

Článok 10

Každá zo strán sa zaväzuje prijať ucelenú ochranársku politiku, ktorá

1. zahŕňa ochranu architektonického dedičstva ako základný cieľ mestského a územného plánovania a zabezpečuje, že táto požiadavka sa berie do úvahy aj pri tvorbe rozvojových plánov a pri postupoch autorizovania prác,
2. podporuje programy rekonštrukcie a údržby architektonického dedičstva,
3. vytvára z ochrany, podpory a rozširovania architektonického dedičstva hlavnú črtu kultúrnej, environmentálnej a plánovacej politiky,
4. uľahčuje, kedykoľvek je to možné, v rámci mestského a územného plánovacieho procesu záchranu a využitie tých budov, ktorým ich vlastný význam nezaručuje ochranu podľa článku 3 ods. 1 tohto dohovoru, ale ktoré sú zaujímavé z hľadiska svojho začlenenia do mestského a vidieckeho prostredia a z hľadiska kvality života,
5. podporuje uplatnenie a rozvoj tradičných techník a materiálov, ktoré sú dôležité pre budúcnosť architektonického dedičstva.

Článok 11

S príslušným ohľadom na architektonický a historický charakter dedičstva sa každá zo strán zaväzuje podporiť

– využívanie chránených nehnuteľností z pohľadu potrieb súčasného života,
– adaptáciu starých budov na nové využitie všade, kde je to vhodné.

Článok 12

Uvedomujúc si význam sprístupnenia chránených objektov pre verejnosť, každá strana sa zaväzuje vykonať všetky potrebné opatrenia, aby dôsledky tohto kroku, najmä akékoľvek stavebné zásahy, negatívne neovplyvnili architektonický a historický charakter objektov a ich okolia.

Článok 13

Na uľahčenie uplatňovania tejto politiky sa každá zo strán zaväzuje rozvíjať na svojej politicko-administratívnej úrovni účinnú spoluprácu s príslušnými inštitúciami pôsobiacimi v oblasti ochrany pamiatok, kultúry, životného prostredia a stavebnej činnosti.

Článok 14

Účasť a združenia

V záujme prehĺbenia účinnosti opatrení orgánov verejnej správy v prospech identifikácie, ochrany, rekonštrukcie, údržby, spravovania a propagácie architektonického dedičstva sa každá zo strán zaväzuje

1. na rozličných úrovniach rozhodovacieho procesu vytvárať vhodný mechanizmus na prísun informácií, konzultačnú činnosť a spoluprácu medzi štátnymi, regionálnymi a miestnymi orgánmi, kultúrnymi inštitúciami a združeniami a verejnosťou,
2. podporovať rozvoj sponzorstva a neziskových združení pracujúcich v tejto oblasti.

Informácie a výchova

Článok 15

Každá zo strán sa zaväzuje

1. rozvíjať povedomie verejnosti o význame zachovania architektonického dedičstva ako súčasti kultúrnej identity a zdroja inšpirácie a tvorivosti pre dnešné i budúce generácie,
2. na dosiahnutie tohto cieľa podporovať informačnú politiku vo vzťahu k verejnosti najmä využívaním moderných komunikačných a prezentačných prostriedkov so zameraním na
   a) vzbudzovanie alebo zvyšovanie záujmu verejnosti o ochranu architektonického dedičstva, kvalitu zastavaného prostredia a architektúry už od školopovinného veku,
   b) poukazovanie na jednotnosť kultúrneho dedičstva a vzájomné väzby medzi architektúrou, umením, ľudovými tradíciami a životným štýlom na európskej, národnej i regionálnej úrovni.

Článok 16

Každá zo strán sa zaväzuje podporovať vzdelávanie v rôznych profesiách a remeselných odvetviach v oblasti ochrany architektonického dedičstva.

Európska koordinácia v oblasti ochranárskej politiky

Článok 17

Strany sa zaväzujú vzájomne si vymieňať informácie týkajúce sa ochranárskej politiky, najmä pokiaľ ide o

1. metódy využívané pri inventarizácii, ochrane a rekonštrukcii nehnuteľností, vychádzajúce z historického vývoja a progresívneho nárastu pamiatok, ktoré tvoria súčasť architektonického dedičstva,
2. spôsoby zlaďovania potrieb ochrany architektonického dedičstva so súčasnými požiadavkami ekonomického, sociálneho a kultúrneho rozvoja,
3. možnosti, ktoré ponúkajú nové technológie pri identifikácii a mapovaní architektonického dedičstva, pri boji proti zhoršovaniu vlastností materiálov, ako aj v oblasti vedeckého výskumu, pri rekonštrukčných prácach a metodike spravovania a propagácie dedičstva,
4. systematický rozvoj architektonickej tvorby, ktorou naša doba prispieva k odkazu európskeho dedičstva.

Článok 18

Strany sa zaväzujú v prípade potreby vzájomne si poskytovať odbornú pomoc formou výmeny skúseností a expertov na ochranu architektonického dedičstva.

Článok 19

Strany sa v rámci vnútroštátneho právneho poriadku alebo na základe medzinárodných dohôd zaväzujú podporovať európske výmeny špecialistov v oblasti ochrany architektonického dedičstva i ďalšieho vzdelávania.

Článok 20

Na účely tohto dohovoru bude Výbor expertov ustanovený Výborom ministrov Rady Európy podľa článku 17 štatútu Rady Európy sledovať uplatňovanie dohovoru v praxi, najmä bude

1. pravidelne podávať Výboru ministrov Rady Európy správu o situácii v ochranárskej politike s ohľadom na architektonické dedičstvo v zmluvných štátoch tohto dohovoru, správu o implementácii princípov vyjadrených v dohovore a o svojich vlastných aktivitách,
2. navrhovať Výboru ministrov Rady Európy opatrenia na implementáciu ustanovení dohovoru, pričom sa predpokladá, že takéto opatrenia budú zahŕňať multilaterálne aktivity, revízie alebo dodatky k dohovoru a verejné informácie o účele dohovoru,
3. pripravovať odporúčania Výboru ministrov Rady Európy týkajúce sa prizývania nečlenských štátov Rady Európy na pristúpenie k tomuto dohovoru.

Článok 21

Ustanovenia tohto dohovoru nevylučujú uplatňovanie výhodnejších ustanovení týkajúcich sa ochrany nehnuteľností uvedených v článku 1, ktoré sú obsiahnuté

– v Dohovore o ochrane svetového kultúrneho a prírodného dedičstva zo 16. novembra 1972,
– v Európskom dohovore o ochrane archeologického dedičstva zo 6. mája 1969.

Záverečné ustanovenia

Článok 22

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy. Podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo schválení budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.
2. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa, keď tri členské štáty Rady Európy vyjadrili svoj súhlas viazať sa týmto dohovorom podľa predchádzajúceho odseku.
3. Vo vzťahu ku každému členskému štátu, ktorý dodatočne vyjadrí svoj súhlas viazať sa týmto dohovorom, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa uloženia ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo schválení.

Článok 23

1. Po tom, ako tento dohovor nadobudne platnosť, môže Výbor ministrov Rady Európy prizvať každý štát, ktorý nie je členom Rady Európy ani Európskeho hospodárskeho spoločenstva, aby pristúpil k tomuto dohovoru rozhodnutím väčšiny podľa článku 20.d štatútu Rady Európy a jednomyseľným hlasovaním zástupcov zmluvných štátov, ktorí sú oprávnení zasadať vo výbore.
2. Pre každý pristupujúci štát alebo pre Európske hospodárske spoločenstvo, ak pristúpi k dohovoru, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa uloženia listiny o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 24

1. Každý štát môže pri podpise alebo uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení vymedziť územie, na ktorom sa tento dohovor bude uplatňovať.
2. Každý štát môže kedykoľvek neskôr vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť platnosť tohto dohovoru na ktorékoľvek iné územie vymedzené vo vyhlásení. Na tomto území nadobudne tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca po uplynutí lehoty troch mesiacov odo dňa prijatia vyhlásenia generálnym tajomníkom.
3. Akékoľvek vyhlásenie podľa predchádzajúcich odsekov možno vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu uvedenému vo vyhlásení odvolať oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi. Odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca po uplynutí lehoty šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 25

1. Každý štát môže pri podpise alebo uložení ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení vyhlásiť, že si vyhradzuje právo neprispôsobiť sa čiastočne alebo úplne ustanoveniam článku 4 písm. c) a d). Iné výhrady nie sú prípustné.
2. Každý zmluvný štát, ktorý formuloval výhradu podľa predchádzajúceho odseku, môže ju čiastočne alebo úplne odvolať zaslaním oznámenia v tomto zmysle generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Odvolanie nadobudne platnosť odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.
3. Strana, ktorá uplatnila výhradu vo vzťahu k ustanoveniam podľa odseku 1, nemôže žiadať uplatňovanie tohto ustanovenia druhou zmluvnou stranou. Môže však, ak jej výhrada je čiastočná alebo podmienečná, požadovať uplatňovanie tohto ustanovenia v rozsahu, v ktorom ho sama uznáva.

Článok 26

1. Každá strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor zaslaním oznámenia generálnemu tajomníkovi Rady Európy.
2. Táto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca, ktorý nasleduje po uplynutí lehoty šiestich mesiacov odo dňa prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 27

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, každému inému štátu, ktorý pristúpil k tomuto dohovoru, a Európskemu hospodárskemu spoločenstvu, ak k nemu pristúpilo,

a) každé podpísanie,

b) uloženie každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo o pristúpení,

c) každý dátum nadobudnutia platnosti tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článkov 22, 23 a 24,

d) každé iné opatrenie, oznámenie alebo každú informáciu, ktoré sa týkajú tohto dohovoru.

Na dôkaz toho dolu podpísaní, riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Granade 3. októbra 1985 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jedinom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy a každému štátu alebo Európskemu hospodárskemu spoločenstvu prizvanému pristúpiť k tomuto dohovoru.

Čiastka 148 Zbierka zákonov č. **369**/2001 Strana 3663

Príloha k č. 369/2001 Z. z.

CONVENTION
for the protection of the architectural heritage of Europe

Granada, 3. X.1985

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose, inter alia, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Recognising that the architectural heritage constitutes an irreplaceable expression of the richness and diversity of Europe's cultural heritage, bears inestimable witness to our past and is a common heritage of all Europeans;

Having regard to the European Cultural Convention signed in Paris on 19 December 1954 and in particular to Article 1 thereof;

Having regard to the European Charter of the Architectural Heritage adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 26 September 1975 and to Resolution (76) 28, adopted on 14 April 1976, concerning the adaptation of laws and regulations to the requirements of integrated conservation of the architectural heritage;

Having regard to Recommendation 880 (1979) of the Parliamentary Assembly of the Council of Europe on the conservation of the European architectural heritage;

Having regard to Recommendation No. R (80) 16 of the Committee of Ministers to member States on the specialised training of architects, town planners, civil engineers and landscape designers, and to Recommendation No. R (81) 13 of the Committee of Ministers, adopted on 1 July 1981, on action in aid of certain declining craft trades in the context of the craft activity;

Recalling the importance of handing down to future generations a system of cultural references, improving the urban and rural environment and thereby fostering the economic, social and cultural development of States and regions;

Acknowledging the importance of reaching agreement on the main thrust of a common policy for the conservation and enhancement of the architectural heritage,

Have agreed as follows:

Definition of the architectural heritage

Article 1

For the purposes of this Convention, the expression "architectural heritage" shall be considered to comprise the following permanent properties:

1. monuments: all buildings and structures of conspicuous historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest, including their fixtures and fittings;
2. groups of buildings: homogeneous groups of urban or rural buildings conspicuous for their historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest which are sufficiently coherent to form topographically definable units;
3. sites: the combined works of man and nature, being areas which are partially built upon and sufficiently distinctive and homogeneous to be topographically definable and are of conspicuous historical, archaeological, artistic, scientific, social or technical interest.

Identification of properties to be protected

Article 2

For the purpose of precise identification of the monuments, groups of buildings and sites to be protected, each Party undertakes to maintain inventories and in the event of threats to the properties concerned, to prepare appropriate documentation at the earliest opportunity.

Statutory protection procedures

Article 3

Each Party undertakes:

1. to take statutory measures to protect the architectural heritage;
2. within the framework of such measures and by means specific to each State or region, to make provision for the protection of monuments, groups of buildings and sites.

Article 4

Each Party undertakes:
1. to implement appropriate supervision and authorisation procedures as required by the legal protection of the properties in question;
2. to prevent the disfigurement, dilapidation or demolition of protected properties. To this end, each Party undertakes to introduce, if it has not already done so, legislation which:
   a requires the submission to a competent authority of any scheme for the demolition or alteration of monuments which are already protected, or in respect of which protection proceedings have been instituted, as well as any scheme affecting their surroundings;
   b requires the submission to a competent authority of any scheme affecting a group of buildings or a part thereof or a site which involves
   - demolition of buildings
   - the erection of new buildings
   - substantial alterations which impair the character of the buildings or the site;

   c permits public authorities to require the owner of a protected property to carry out work or to carry out such work itself if the owner fails to do so;
   d allows compulsory purchase of a protected property.

Article 5

Each Party undertakes to prohibit the removal, in whole or in part, of any protected monument, except where the material safeguarding of such monuments makes removal imperative. In these circumstances the competent authority shall take the necessary precautions for its dismantling, transfer and reinstatement at a suitable location.

Ancillary measures

Article 6

Each Party undertakes:
1. to provide financial support by the public authorities for maintaining and restoring the architectural heritage on its territory, in accordance with the national, regional and local competence and within the limitations of the budgets available;
2. to resort, if necessary, to fiscal measures to facilitate the conservation of this heritage;
3. to encourage private initiatives for maintaining and restoring the architectural heritage.

Article 7

In the surroundings of monuments, within groups of buildings and within sites, each Party undertakes to promote measures for the general enhancement of the environment.

Article 8

With a view to limiting the risks of the physical deterioration of the architectural heritage, each Party undertakes:
1. to support scientific research for identifying and analysing the harmful effects of pollution and for defining ways and means to reduce or eradicate these effects;
2. to take into consideration the special problems of conservation of the architectural heritage in anti-pollution policies.

Sanctions

Article 9

Each Party undertakes to ensure within the power available to it that infringements of the law protecting the architectural heritage are met with a relevant and adequate response by the competent authority. This response may in appropriate circumstances entail an obligation on the offender to demolish a newly erected building which fails to comply with the requirements or to restore a protected property to its former condition.

Conservation policies

Article 10

Each Party undertakes to adopt integrated conservation policies which:
1. include the protection of the architectural heritage as an essential town and country planning objective and ensure that this requirement is taken into account at all stages both in the drawing up of development plans and in the procedures for authorising work;
2. promote programmes for the restoration and maintenance of the architectural heritage;
3. make the conservation, promotion and enhancement of the architectural heritage a major feature of cultural, environmental and planning policies;
4. facilitate whenever possible in the town and country planning process the conservation and use of certain buildings whose intrinsic importance would not warrant protection within the meaning of Article 3, paragraph 1, of this Convention but which are of interest from the point of view of their setting in the urban or rural environment and of the quality of life;
5. foster, as being essential to the future of the architectural heritage, the application and development of traditional skills and materials.

Article 11

Due regard being had to the architectural and historical character of the heritage, each Party undertakes to foster:

- the use of protected properties in the light of the needs of contemporary life;
- the adaptation when appropriate of old buildings for new uses.

Article 12

While recognising the value of permitting public access to protected properties, each Party undertakes to take such action as may be necessary to ensure that the consequences of permitting this access, especially any structural development, do not adversely affect the architectural and historical character of such properties and their surroundings.

Article 13

In order to facilitiate the implementation of these policies, each Party undertakes to foster, within its own political and administrative structure, effective co-operation at all levels between conservation, cultural, environmental and planning activities.

Participation and associations

Article 14

With a view to widening the impact of public authority measures for the identification, protection, restoration, maintenance, management and promotion of the architectural heritage, each Party undertakes:

1. to establish in the various stages of the decision-making process, appropriate machinery for the supply of information, consultation and co-operation between the State, the regional and local authorities, cultural institutions and associations, and the public;
2. to foster the development of sponsorship and of non-profit-making associations working in this field.

Information and training

Article 15

Each Party undertakes:

1. to develop public awareness of the value of conserving the architectural heritage, both as an element of cultural identity and as a source of inspiration and creativity for present and future generations;
2. to this end, to promote policies for disseminating information and fostering increased awareness, especially by the use of modern communication and promotion techniques, aimed in particular:
   a at awakening or increasing public interest, as from school-age, in the protection of the heritage, the quality of the built environment and architecture;
   b at demonstrating the unity of the cultural heritage and the links that exist between architecture, the arts, popular traditions and ways of life at European, national and regional levels alike.

Article 16

Each Party undertakes to promote training in the various occupations and craft trades involved in the conservation of the architectural heritage.

European co-ordination of conservation policies

Article 17

The Parties undertake to exchange information on their conservation policies concerning such matters as:

1. the methods to be adopted for the survey, protection and conservation of properties having regard to historic developments and to any increase in the number of properties concerned;
2. the ways in which the need to protect the architectural heritage can best be reconciled with the needs of contemporary economic, social and cultural activities;
3. the possibilities afforded by new technologies for identifying and recording the architectural heritage and combating the deterioration of materials as well as in the fields of scientific research, restoration work and methods of managing and promoting the heritage;
4. ways of promoting architectural creation as our age's contribution to the European heritage.

Article 18

The Parties undertake to afford, whenever necessary, mutual technical assistance in the form of exchanges of experience and of experts in the conservation of the architectural heritage.

Article 19

The Parties undertake, within the framework of the relevant national legislation, or the international agreements, to encourage European exchanges of specialists in the conservation of the architectural heritage, including those responsible for further training.

Article 20

For the purposes of this Convention, a Committee of Experts set up by the Committee of Ministers of the Council of Europe pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe shall monitor the application of the Convention and in particular:

1. report periodically to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the situation of architectural heritage conservation policies in the States Parties to the Convention, on the

implementation of the principles embodied in the Convention and on its own activities;

2. propose to the Committee of Ministers of the Council of Europe measures for the implementation of the Convention's provisions, such measures being deemed to include multilateral activities, revision or amendment of the Convention and public information about the purpose of the Convention;

3. make recommendations to the Committee of Ministers of the Council of Europe regarding invitations to States which are not members of the Council of Europe to accede to this Convention.

Article 21

The provisions of this Convention shall not prejudice the application of such specific more favourable provisions concerning the protection of the properties described in Article 1 as are embodied in:

- the Convention for the Protection of World Cultural and Natural Heritage of 16 November 1972;
- the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage of 6 May 1969.

Final clauses

Article 22

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe. It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

3. In respect of any member State which subsequently expresses it consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 23

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any State not a member of the Council and the European Economic Community to accede to this Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State or, should it accede, the European Economic Community, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 24

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 25

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right not to comply, in whole or in part, with the provisions of Article 4, paragraphs c and d. No other reservations may be made.

2. Any Contracting State which has made a reservation under the preceding paragraph may wholly or partly withdraw it by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect on the date of receipt of such notification by the Secretary General.

3. A Party which has made a reservation in respect of the provisions mentioned in paragraph 1 above may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

Article 26

1. Any Party may at any time denounce this

Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunication shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 27

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, any State which has acceded to this Convention and the European Economic Community if it has acceded, of:

a any signature;

b the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;

c any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 22, 23 and 24;

d any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Granada, this 3rd day of October 1985, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or to the European Economic Community invited to accede to this Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.